

פרק עשרים

הלכה א ואין מברכין על הירח אלא במוצאי שבת כשהוא מנושם ובבלים

מסכת סופרים פרק עשרים

האחרונים הללו את ה' חודו לה' וצריך לברך בתחילתן ולקרותן בני
[ג] (ט) דתני ר' שמעון בן יהוצדק ימים שמנה עשרה ולילה אחד יחיד גומר
את הדלל ואלו הן שמנת ימי הנוכה [פ] וי"ט של עצרת וי"ט הראשון של
ולילו ובגולה עשרים ואחד יום ושתי לילות מצוה מן המוכה לקרות הלל
לילות של גליות [ע] ולברך עליהן ולאומר בנעימה לקיים מה שנאמר (י
לד) ונרוממה שמו יחדיו וכשהוא קורא אותו בביתו אינו צריך לברך ע
בירך ברבים: הלכה י ואחר כך מוציאין (י) ספר וקורין בנשיאים ויהי הם
ביום הראשון וכן לכל יום יום עד יום השמיני ובשבת שבתוכו קוראו ויהי
כלות משה עד כן עשה את המנורה [פ] וכן ביום השמיני עד וזה מ
המנורה כל הפסוק ומפסיר בותשלם כל המלאכה (ט"ז): הלכה יא
מקדימין בשמנת ימי הנוכה לומר ביום השני ביום השלישי
חריביעי ביום החמישי ביום הששי ביום השביעי ביום השמיני כדי לגמור ע
פסוקים: הלכה יב בזמן שחל ר"ח סבת להיות באחד בשבת ביום ר

נאים ותולה עיניו כנגדה ומישר את דגליו ומברך (א) אשר במאמרו
ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם חוק חמן נתן להם שלא ישנו את
תפקידם [א] פועלי אמת שפעולתו אמת וללכנה אמר שתתחדש באור יקר
ועפרת תפארת לעמוכי בפן שהם עתידים להתחדש כמותה [ב] לפאר יוצרם על
כבוד מלכותו בא"י מקדש ראשי חדשים: הלכה ב ואומר ג"פ סימן טוב סימן
שוב (ג) [תהיה] לכל ישראל ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך ורוקך
ג' וקידות כנגדה ואומר ג"פ כשם שאני רוקד כנגדך ואיני נוגע בך כך אם ירקדו
אחרים כנגדי [להזיקני] לא יגעו בו תפול עליהם אימתה ופחד ולמפרע אמן אמן
לאהללוייה ואומר לחבירו ג"פ שלום וילך לביתו בלב טוב והרא היא לכל מפסיקין
לראשי חדשים: הלכה ג כיצד מפסיקין לחנוכה אמרו בעשרים והמשה בכסליו
מליקין נר חנוכה ואמרו להדליק בנר ישן ואם אין לו אלא ישן מלכנו באור
יפה יפה ואין מנביהין אותו מסקונו עד שיכבה: הלכה ד (ז) מצות הדלקתו
משקיעת החמה עד שיכלה היגל מן השוק ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר
(שמות יג)